

zov, radostni razgovori se prominjajo v mrtvaško tihoto, ali pa v bojzljiv šepet.

Derviš hodi od sobane do sobane, povsodi razdira ples in radovanke zatira tako, kakor pomladanska slana gubi drevju cvetje, naposled pa se vstavi v sobani padišaha samega, — v sobani, ki je lepša od drugih soban in kjer se na divanih kratkočasijo njegove vojske prvi načelniki; Bajazet sam na pol leži, objemlje ga blagostna radost; to podoba kaže. Sam ne znaš, ali bi se čudil, ali kaj bi začel o pogledu na množno žensko krasoto, — o pogledu na množino milostnih mičnosti, ki so zbrane tu v sobani sultanu in njegovim emirom na postrežbo in na zabavo, da oko omaguje in da srce koprneče utriplje tako, da celó Srbski Štepan, čegar resni obraz in karajoče besede vsako jutro nekoliko razkali radovanke, — da celó ta zadovoljen ozira se okrog, ugaja mu slastno Cipersko vino, njegov zapeljivi tok se je vlezal v njegovo oko, da se sveti, kakor sokolje oko po noči, kedar koli se ozre v krasotico, ki mu o milostnem nasmehu zdaj pa zdaj podá zlato kupico, polno ljubo vonjajočega trtnega toka. Veliki vezir Mehmed in Timurtaš, sultanovi namestnik dalekim pokrajinam v Aziji, sedita z daleč na padišahovi levici — in že sta se vdala osodi, kateri sta se iz početka vpirala z Lazarjevičem vred, ker nista hotela leno ali razkošno tratiti svojega života v večnih radovankah, s koprnečimi očmi pogledujeta krasne odaliske, poslušata milostne pesni, katere sultanu pri nogah na šarenici klečeč popeva in s plunko spremlja Zulma, krasna, kakor Širaska ali njene domovine vrtnica, in v njenem žgočem oku lahko čitaš, da se po njenih žilah pretaka gorka kri, ognjena tako, kakor je ognjen njene očevine trtni sok; kako blagosten je padišah v objetji njenega deha, a Mehmedu in Timurtašu notranji strah zapira oči, bojita se, da ne bi oslepila krasote, ki je odločena le padišahu. (Dal. prih.)

Kratkočasnica.

Turčin pri brivcu.

K brivcu je prišel Turek, da ga obrije. Brivec ga vpraša, od kod je, in on mu reče, da je prav iz Serajeva. Brivec, velik šaljivec, se ponorčuje s Turkom in začne hvaliti Serajevce, kako da so na glasu junaki, in da se nobeden izmed njih, kedar se brije, ne dá „nažajfati“. To je bilo Turčinu prijetno slišati, in da kaže, da tudi on je junak, reče brivcu, da tudi njega ni treba „nažajfati“. Ko pa ga je začel brivec na suho briti, ga je pa to tako hudo peklo, da ni mogel več strpeti, ter je brivcu rekel: „Brate! „nažajfaj“ me enmalo; jaz nisem prav iz Serajeva, ampak le blizo tam domá.“

Mnogovrstne novice.

* *Znani vremenski prerok dr. Sofka prerokuje za ta mesec med drugim to, da med toplim vremenom tega meseca utegne med 21. in 27. mrzlejše vreme nastopiti in da 26. dne t. m. se je najbolj mraza (slane) bati, ako ne bo okoli tistega časa vetra ali pa dežja. Če pred 6. in pa po 20. aprilu luna jasno sije, se je bati poznega mraza. Zato kmetje lunini svit ob imenovanih nočeh „strupeni aprilov svit“ imenujejo.*

Deželni zbori.

Deželni zbor Kranjski.

Deželni zbor se je začel 5. dne t. m. Deželni glavar vitez Kaltenegger je pozdravil deželne poslance

in c. kr. deželnega predsednika in svoj ogovor končal s slava-klicem na presvitlega cesarja; ta klic so vsi poslanci navdušeno ponavljali trikrat. Pozdrav je odzdravil c. kr. deželni predsednik vitez Widmann, in vršile so se potem sledeče volitve: Za ravnatelja zbornice sta bila izvoljena dr. Poklukar in dr. vitez Savinschegg, za verifikatorja Murnik in Dežman. Odseki so izvoljeni sledeči: finančni odsek: Murnik, načelnik, Dežman, namestnik, dr. Poklukar, perovodja, — baron Apfaltrern, Grasselli, vitez Langer, Obreza, Robič, dr. vitez Savinschegg, dr. pl. Schrey in dr. Zarnik. — Gospodarski odsek: vitez Gariboldi, načelnik, — Obreza, namestnik, — dr. Bleiweis, Braune, Dežman, Murnik, Pakiž, Rudež in Schaffer. — Peticijski odsek: grof Barbo, načelnik, dr. vitez Savinschegg namestnik, Horak, Kramarič, bar. Taufferer; — odsek za pretresovanje poročila o deželno-odbornem delovanju: dr. Poklukar, načelnik, grof Margheri namestnik, — vitez Gariboldi, Grasselli, Matej Lavrenčič, Schaffer in Tavčar. Med naznanili, katere je deželni glavar priobčil zbornici, je bil dopis dr. Razlaga, v katerem se odpoveduje poslanstvu. Zdaj je bilo 22 predlog deželnega odbora izročeno dotičnim odsekom, o katerih poročamo, kedar v zboru pridejo v obravnavo. — Druga seja bode 12. dne t. m.

Deželni zbor Goriški.

O njem se nahaja poročilo v današnjem dopisu iz Gorice.

Deželni zbor Koroški.

V 1. seji je ces. namestnik grof Lodron poslancem predstavil novo imenovanega deželnega glavarja Stieger-a, ki je zborovanje začel z govorom, v katerem je malo veselo pa resnično popisal sedanji politiški stan, napovedal povikšanje deželnih davkov in sklenil s trikratnim slavaklicem Njegovemu veličanstvu.

Naši dopisi.

Iz Rusije 25. marca. 7. — Časnikarji imate letos toliko političnega gradiva, da niste v stanu vsega objaviti svojim čitateljem. Vendar menim, da Vam vstrem s temi vrsticami,*) posnetimi iz Petrograških poročil, ki kažejo, da za morjem, kjer svoboda procvetava, drugače nego vaši liberalci in Angleški kramarji, sodijo o človeških pravicah Slavjanov v borbi z zver-skimi trinogi. Rusi, ki so se bili vdeležili Filadelfske svetovne razstave, so napravili pred 5 dnevi veliki obed v Petrogradu, na katerega so povabili mnogo Amerikancev, ž njimi tudi Severo-amerikanskega poslanika pri Ruskem dvoru, gospoda Bokera. Med kosilom bilo je se vé da mnogo zdravíc. Gospod Boker je pil na zdravje Ruskega cara; Ruski minister vnanjih oprav na zdravlje Amerikanskega presidenta. Po zdravici na čast g. Bokeru je govoril ta diplomat in govoru njegovemu so Rusi in Amerikanci živahno ploskali. V njegovem govoru se mi jako važne zdé sledeče besede: „Amerikanci niso samo drugi, ampak tudi bratje Rusov; le-to bratovstvo porodilo je hvale vredno obnašanje Rusije ob času meduosobne Amerikanske vojske, ko jedini Ruski narod ni hotel iz Amerikanske nesreče vleči svoje lastne koristi.“ Dalje je g. Boker rekel, da je on trdno prepričan, da „preje ali pozneje Amerika bo

*) Tandem aliquando! Prosimo prijaznega nadaljevanja.

našla udobni slučaj, pokazati Rusiji svojo iskreno zahvalo za njeno velikodušno podporo." Kar je Amerikanski poslanik hotel povedati, to je Amerikanski generalni konsul kmalu potem povedal. On je na drobno pregledal ekonomična odnošenja Rusije in Amerike, in politiko ene in druge države, potem je govoril o „vostočnom voprose“, svoj govor o vshodnem vprašanji pa je končal s sledečimi besedami: „Vaše delo dobroje, potomu (=tedaj) z Bogom vpered i, glavnoje, ne ostanavlji-vajteš' na polputi.“ Iz Amerikanskih ust, dasiravno ne oficijelno, vendar javno in iz kompetentne strani je dosti jasno obsojen turkofilski liberalizem, naj že bo Anglejski ali Avstrijski ali Ruski. Slišal sem več tukajšnjih domačih politikov, ki so te misli, da Amerikanci obsojujejo cincanje Ruskih diplomatov, češ, da Rusija se je razdelila na dve stranki, kar je tudi lord Bekonsfild v Londonskem parlamentu trdil, — mogoče, a vendar težko verjetno; bliže resnici je to, da Ruski národ je še mladeneč, Ruski diplomati pa so skušeni starci; oni cincajo, a dobro vedó, zakaj da cincajo. Naj se današnja borba okončá, kakor hoče, Ruskih starcev diplomatov, kakor tudi Ruskega mladence naroda zgodovina ne bo obsodila. Verujte mi! Malodušni izmed nas bi pa morda našli nekoliko tolažbe v sledečem: Slavjanski narodi so preživeli one mračne čase, ko drug družega niso poznali; celi smo tudi ostali boljše dvajset let, kar se je vsa Evropa proti nam obožila, celi smo tudi zdaj, ko vidimo, da jih je veliko manj proti nam, dasiravno ne vemo dobro, kdo z nami; potrpeti nam bo morda še kakih deset let, potem bo jasno, da nismo zastonj trpeli.

Iz Istre 7. aprila. — Kar je naša železnica zgotovljena, smo se Istrani dobro umirili. Lahi in drugi tujci so nas zapustili, ker v Istri ni več zaslužka. Parovlak se pelje vsak dan zjutra iz Divače, in ko pride do Kanfanara, gré jedan v Pulj, a drugi v Rovinj, kamor prideta o poldne, ob uri zapoldne pa se vrnivši nazaj prideta zopet v Kanfanaru skupaj, pa se pelje jedan na Divačo nazaj, kamor pride zvečer. — Lanska splošna slaba letina nas je mnogo ukrotila; po nekaterih krajih se je do mladega žita, ki dosta lepo kaže, bati glada, po nekaterih krajih je že vlada turšice delila. Železnici imamo se zahvaliti, da so zdaj v Pazinu magazini Hrvškega vina; a drago je, vedro se prodava po 12 gl., domačega belega pa se dobí za to ceno špud (52 bokalov). Koruna nimamo dosta za seme, tudi ni sená za živino; al pri vsi ti nevolji mili Bog drži zdrave ljudi in živino.

V Gorici 7. aprila. — V zadnjem dopisu sem proti koncu — govoreč o deželnem zboru in takrat ne še imenovanem deželnem glavarji — rekel: „Sicer pa nas ta pot podglavar bolj mika, ko glavar.“ Kedo bi bil na Veliko noč mislil, da bode čez dva dni vendar le glavar veči osúp vzročeval, ko podglavar?! Čeravno smo dobro vedeli, kako se je gosp. grof Coronini v državnem zboru — sploh in sosebnost ministrom nasproti — védel, nismo vendar verjeli, da bode vladi mogoče, pahnuti ga s častitljivega glavarjevega stola v deželnem zboru Goriškem, in to zarad posebnih in osebnih razmer med najvišimi krogi in njim (sinom fildem. Iv. gr. Coronini-a) in pa zarad glavarjeve popularnosti v Gorici in na Goriškem. Ali — kakor se je našla moč, ki je Bismarka izpodrinila, tako so našli tudi naši vladni mogočnjaki na dotičnem mestu primerno vzdigalo za grofa Coronini-a. Vsa reč pa se je tako tajno vršila, da sta dotičnika in prijatla — prejšnji in novi glavar — nju zadevajočo skrivnost izvedela še le tretji velikonočni praznik popoldne, da-si je najvišji sklep podpisan bil že 28. marcija. Novi dež. glavar je Alojzi dr. Pajer

vitez Monriva, deželni poslanec in odbornik skoz vse sejne dobe od l. 1861. naprej, nekaj časa tudi državni poslanec, mož zmožen, da je malo enakih, prvak Goriški — opisan že sto- in stokrat v italijanskih, slovenskih in nemških časnikih. — Čudno, da sta zdaj oba večletna Laška tekmeča dospela vsak do ene najviših častnih služeb: dr. Deperis je prvi Goriški meščan, dr. Pajer pa prvi Goriški deželan. Nemo-goče ni, da se zdaj na teh visocih mestih porazumeta in sprijazneta. Toda pustimo to njima samima. Mene je v četrtek 5. dne t. m. v začetni seji deželnega zbora, mikalo sosebnost to, da je naš sedanji glavar, o katerem je ves svet vedel, da zna dobro slovenski, po nepričakovanih okolnostih primoran, v prvo javno slovenski govoril — govoril gladko, pravilno, ubrano, z lepim, čisto slovenskim akcentom, tako, da si njegovo izgovarjanje lahko marsikateri slovenski poslanci in drugi rojeni Slovenci v zgled vzamejo. Bog daj, da bi se iz začetne formalnosti rodilo tisto pravo, resnično spoštovanje slovenske narodnosti in njenih pravic od glavarjeve in sploh nasprotne strani, ki ga je glavar v svojem kratkem govoru povdarjal. Sicer mi Slovenci nimamo vzroka, da bi dr. Pajer-ja sovražili, kakor ga sovraži neka stranka v Gorici. — Še naj pristavim, da že davno ni nobeden dogodek učinil take sensacije v Gorici, kakor padec simpatičnega, domoljubnega in v deželnih zadevah mnogozaslužnega grofa Fr. Coronini-a. Deželni poslanci in občinstvo mu svoje simpatije skor bi rekel demonstrativno izrazujejo. — Glavarjev namestnik je dvorni in upravne sodnije svetovavec vitez Andr. Winkler. Če je bila kedaj podelitev kake časti pristojna, je gotovo ta. Kakor so nekdanj rekli, da je grof Stadion Rusine v Galiciji še le našel, tako je Winkler slovenstvo v Goriškem deželnem zboru še le ustvaril: on je prvi zagovarjal narodnost slovensko in bil začetnik slovenskega uradovanja v deželnem odboru od leta 1861. naprej. Po Kolumbu zna vsakdo jajce postaviti po koncu. Tudi je laže za „narod“ kričati, nego za-nj delati. „Bivši“ Slovenci so za narod kaj storili, — pseudonarodnjaški „Zukunftpolitkarji“ pa naj dobro gledajo, da dragocene dedšine ne zapravijo. Princip, ki ga je vlada zdaj v prvo z imenovanjem slovenskega podglavarja pošteno priznala, našel je nositelja sebe vrednega v g. Winklerju. Princip in oseba sta si kongruentna; to trdi z mano vred vsak poštenjak, ki naše zadeve pozná od leta 1848. in zlasti od l. 1861. naprej. — Druga seja dež. zbora je bila 5. dne t. m. ob 6. uri popoldne. Potrdile so se vse izvolitve in volili 3 odseki (za finančne reči, za pravne zadeve in za peticije). — Tretja seja bo v torek 10. aprila. — Da je bil gosp. minister Depretis velikonočne praznike tukaj, je že znano iz časnikov. — Dvoje grdih dejanj nam je praznike oskrunilo: v Gorici so vojaki nekega F. sè sabljami ranili, v Biljah pa dobro uro od tukaj je nekdo Karola Mozetič-a v trebuh zabodel, da je koj umrl.

Iz Idrije 4. aprila. — Unidan so nam „Novice“ iz našega mestica prinesle kratkočasnico, kako se sinko pogovarja s svojim otcem, kateremu se je tožilo po zgubljenem županovanji. Naši ljudje so radi brali ono burčico, zato bi tudi jaz jim rad kaj kratkočasnega namizo postavil, al „od kodi jemati, a ne krasti“, pravi nemški pregovor. Naše sedanje razmere so jako britke; rudarja stan je že sam po sebi težaven, al dandanes mora res prav tlako delati v jami, kajti zadnje čase se mu je še dnina znižala tako, da, če tudi delajo nekateri na pretrganje, vendar ne morejo priti do nekdanjega zaslužka. Nedavno je dva rudarja zemlja zasula, ravno na onem mestu, na katerem so pred mesecem dni pocimpranja prosili. Res, čudno vlada Božja roka! Že

od nekdanj imajo rudarji naši pobožno navado, da — predno se v jamo podadó — lepo molitev odmolijo in potem še le se vsak na svoje mesto podá; oni večer pa, ko se je pripetila gori omenjena velika nesreča, je molitve čuvaj lepo starodavno navado opustil, — zakaj? ne vem. Mislil si je morebiti: če zunaj na zemlji je vse križem „konfessionlos“, zakaj ne bilo bi tudi pod zemljo, v jami! — Poštena zmaga naša pri volitvah mestnega odbora naklanja mnogim prav grenke nasledke pod regimentom našega paše. Vzelo se je delo skoli 60 najemnikom; 3 fantje enega samega národnega rudarja bili so pri tej priči ob delo; to je njihovo mater o skrbi, kako se bodo vprihodnje preživeli, tako hudo potrlo, da ko jim je drugi dan vsa obupna južino na mizo prinesla, se zgrudi in mrtva obleži. Čenčalo se je sicer potem, da je za klobasjim trupom umrla; čudno, da vsi drugi jedci niso tega strupa prav nič čutili. Še drugih reči, kako, na priliko, je 20letni najemnici rudniška gostilna hipoma bila odpovedana itd. itd., imel bi povedati, pa — kaj pomaga potožiti to in uno, če od mikodar ni pomoči!

Novomesto 7. aprila. (*Kmetijska podružnica naša*) je imela 4. dan t. m. svoj občni zbor, v katerem se je sklenilo sledeče: 1. Da se kupi poskušalni vinograd na Dolenskem iz deželnega zaklada, naj se družba kmetijska naprosi posredovanja pri deželnem zboru; — 2. od jeseni počenši l. 1877. naj se vsako leto enkrat v Novem mestu, drugikrat v Metliki, tretjikrat v Krškem itd. napravijo razstave kmetijskih pridelkov vsake vrste; prva naj je v Novem mestu; — ker se podružnica Krška že sklada z navedenim predlogom, naj se zdaj že pravi podružnica Metliška ali še katera druga Dolenska v napravo take razstave; — vodstvo razstav prevzame poseben odbor, kateremu predsedstvo se izbere iz udov tistega okraja, kjer je razstava; — stroški se pokrijejo z doneski dotičnih podružnic in pa odločeno vstopnino; — vsaka sodelevajoča podružnica skrbi za premije za razstavnike svojega okraja, — centralni odbor družbe kmetijske pa se naprosi za sreberne in bronaste svetinje in pa pohvalna pisma; — 3. v okraju Novomeškem se vpeljejo trgovski mešetarji; — podružnica Novomeška vpelje poselske knjige, v katerih se zaznamovajo lastnosti kmetijskih poslov; — 5. na stroške podružnice se omislijo sita za čiščenje deteljnega semena ožd predenice. Kdor o teh sklepih hoče kaj več in bolj na tanko izvedeti, izve to v pisarnici podružničnega odbora. Stenografični zapisnik teh obravnav se razglasi pozneje.

Iz Žirov 2. aprila. — Ve ljube „Novice“ iz mnogih krajev mnogo novega prinašate. Al le iz naših krajev slišimo malokdaj kaj. Danes primem jaz za peró ter Vas v važni zadevi za svet vprašam. Lanskega leta bila je pri nas slaba letina tako, da so naši kmetovalci v hudih zadregah. Posebno huda pa čaka menda — posestnike podružnice Žirovske fare sv. Ane na Ledinci, kjer je bila pred štirimi leti mežnarija pogorela. Ključarji so dali oklicati, naj se soseskini možje zberejo v posvetovanje, kako da bi se mežnarija zopet sezidala. In to se je tudi zgodilo. Pri tem zborovanju pa se ni moglo nič skleniti, ker možje niso bili enih misli. Eni naamreč so hoteli, naj bi se delo po licitandi oddalo, drugi, naj bi mežnar imel svoje stanovanje, tretji pa, da bi se moglo s tlako ali kakor koli mogoče cenejše zidati. Ključarjem noben teh nasvetov ni bil po volji; zapisnik ni bil narejen in vsa reč je potem tako ostala, dokler ključarji niso začeli po svoji glavi delati, to je, mežnarijo zidati. Delali so pa tako, da so sosesčanom veliko stroškov prizadjali, denar pa na soseskin račun na posodo jemali, tako, da zdaj govorica okoli gré o kakih 800 gold. soseskinega dolgá. Računa ni soseska

videla, in to jej tem bolj po glavi roji, ker pravijo, da po licitandi bi se bilo to za 400 gld. oddalo, s pomočjo tlake pa bi stroški ne bili segli veliko čez 200 gold. Če se je med delom kaj reklo, bil je odgovor: bomo že naredili po svoje; če se je pa poprašalo: kdo bo pa plačal, bil je zopet odgovor: z obrestmi, saj ima cerkev dosti kapitala. Večina sosesčanov se zdaj brani jim naloženega plačila, in sicer zato, ker se ni tako delalo, kakor postava veleva in kakor je soseska zahtevala in ker ključarji niso računá soseski pred oči položili, da bi se soseska prepričala, kam se je toliko denarja potrosilo. Večina sosesčanov se je do ključarjev obrnila s pismom, v katerem jim naznanjajo, zakaj da se plačila branijo, in jih odgovora prosijo. Odgovora niso na to pismo nikakoršnega dobili. Zdaj se pa govori po naši okolici, da bodo dolžniki in rokodelci sosesko tožili in jo po takem še v večje stroške spravili. Zato prosimo sl. vredništvo za pojasnilo sledečih vprašanj: 1. ali ključarji imajo pravico soseskina dela opravljati in soseski dolgove nakladati? 2. ali imajo pravico brez računa od soseske tirjati plačil? 3. ali imajo pravico, tako velik naklad jim naložiti, da po 80 odstotkov znaša? 4. kam naj bi se prizadeti sosesčani obrnili, da bi se zoper takovo ravnanje pomoč dobila?

Eden v imenu soseskine večine.

Odgovor vredništva. Ključarji sami nimajo nikakoršne pravice določevati, ali in kako zidati mežnarska poslopja, a tudi ne, kako pokriti dotične stroške. V tem obziru je merodajna deželna postava za Kranjsko od 20. julija 1863. leta, ki govori tudi o zidanju in vzdrževanju mežnarskih staniš. Določbe te postave so tako jasne, da nam jih treba ni razlagati na dolgo in široko. Opozorujemo le na §. 14, po katerem upravnistvo cerkvenega ali duhovskega premoženja, kedar koli tirjati hoče donesek od patrona ali od srenje (soseske), mora prositi škofijo za vpeljavo zadevne obravnave; obravnavo vpeljati in veljavno izpeljati pa je pravica in dolžnost politične gosposke (c. k. okrajnega glavarstva). Če se vsled tako dognane obravnave pokaže, da je soseski treba skladati kak donesek, se po §. 11. navedene postave občinska priklada ukreniti more le po določenih občinske postave. Ako tedaj postopanje ključarjev v Vašem slučaju, kakor je podoba, ni bilo postavno, treba je pomoči iskati pri c. kr. okrajnem glavarstvu.

Iz Ljubljane. (*Iz družbe kmetijske.*) Sl. ministerstvo kmetijstva je družbi kmetijski za letošnje leto poslalo 100 gld. državne podpore za svilorejo. Družba kmetijska je v soglasju z zastopnikoma c. kr. deželne vlade in deželnega odbora onih 100 gold. izročila svilorejski družbi v Metliki v koristno porabo. — Vlogo podružnice Novomeške o ustanovitvi poskušalnega vinograda na Dolenskem je družba kmetijska v seji 8. dne t. m. sklenila, nemudoma izročiti sl. deželnemu zboru; — v tej seji bilo je tudi sklenjeno, na sl. deželni zbor se obrniti s prošnjo, naj bi blagovolil delati na to, da se po ustavni poti zadobi dodatek kazenske postave, po katerem bi se zabranilo strašansko pokončevanje zarubljenih zemljišč, po katerem se čedalje več neizmerne škode godi upnikom in kmetijstvu sploh; — ker še ni glasú o željno pričakovani postavi za obdelovanje Ljubljanskega močvirja, bilo je sklenjeno, potrebno včiniti, da bi se pospešila rešitev te nujne zadeve. — Konečno se je na znanje vzela nova volitev odbora podružnice kmetijske v Kranji, katero je 22. dne u. m. vodil mestni župan g. K. Šavnik; pri tej volitvi so bili izvoljeni: za prvomestnika g. Matej Pirc, posestnik, za namestnika pa g. Oton Detela, grajščak, — za odbornike gospodje: Franc Keršič, posestnik, Lorenc Rozman, posestnik,

in pa Karol Šavnik, lekar in mestni župan. Centralni odbor se od imenovanih rodoljubov nadja vspešnega delovanja na prid kmetijstva.

— (*Mestni odbor*) je 5. dne t. m. po dovršenih novih volitvah imel sejo, v kateri so bile potrjene vse volitve. Odbornik g. Klun je o tej priliki omenil krivic, ki so se o razvrstitvi volilcev godile, al njegov predlog, ker spada v vrsto samostalnih predlogov, ni bil v obravnavo vzet. Največ se je o tej seji razpravljalo o gospodarskih zadevah: o cesti med Dolgim grabnom in Podpečjo, — o novi od g. J. R. Podkrajška v Trnovem iz blata zidani hiši (o kateri je odbornik Regali kazal, da tudi na Ogerskem po kmetih imajo samo take hiše, pa vendar zdrave ljudi), — o ponudbi gosp. Štelbe, da hoče kupiti ulčico med hišo 28 in 30 na Šentpeterskem predmestju itd. Predlogi narodne stranke so padali danes kakor snopi, kedar veter potegne na polji, pa vsaj se temu ni čuditi, ker je šlo za nekatere osebne stvari narodnih meščanov. — Prihodnja seja je jutri, v kateri se bodo volili župan, podžupan in odseki.

— Za c. k. okrajnega glavarja v Radoljici je imenovan g. Jožef Dralka, ki je namestoval v Ljubljano prestavljenega pl. Wurzbacha; — za okrajnega glavarja v Logatec namesti nenadoma v penzijo djanega g. Ogrinca pa pride iz Dunaja baron Edvard Gusič, mož milega srca in ne nasprotnik narodni ravnopravnosti, ako se zdaj ne presukne po prislovcu: „honorés mutant mores“. Zakaj pa je čez noč bil g. Ogrinec v pokoj djan, nihče prav ne vé, vsaj je skozi in skozi bil veren privrženec sedanji sistemi.

— „Slovenec“ hoče vedeti, da pl. Vesteneck spekulira na mesto deželnega glavarja, ako se zgodi, da vitez Kaltenecker postane c. kr. deželni predsednik. Da bi se to zgodilo, utegnili bi se zgoditi v Ljubljani to, kar v Dalmaciji Ljubiši.

— „Tagblatt“ britke solze pretaka, da deželni zbor ni v noben odsek volil pl. Vestenecka, ki je vendar, kakor pravi, tako „eminentna moč“. „Eminentno“ to moč so narodni poslanci res spoznali pri beriškem delovanju za kupčijsko zbornico in zato mladega gospoda v noben odsek niso volili. Zakaj ga pa tudi večina njegove stranke ni volila, naj „Tagblatt“ vpraša svoje ljudi.

— Na c. kr. porodničarski učilnici v Ljubljani je izpraznjena služba asistenta in ob enem sekundarija. — Prošnje se pošljejo do 25. aprila t. l. vodstvu gori omenjene učilnice v Ljubljani.

— (*Gorelo je*) v nedeljo ponoči na Poljanah poleg Korenove hiše in zgorel je vezan kozolec, ker je požarna bramba prepozno dospela na pogorišče največ zato, ker klic ognja z grada je bil prepozen.

— („*Glasbena Matica*“) bo imela drevi svoj občni zbor, po zboru pa veselico v spodnjih prostorih Ljubljanske čitalnice. To društvo je zavaljo marljivega delovanja občne podpore vredno, ono goji bolj narodno petje in zato nikakor ni napoti „Ceciljenu“, ker je zadnjega namen posebno povzdiga cerkvene glasbe. Dela, ki jih je „Glasbena Matica“ letos dala na svitlo, so prav mična, med njimi je več narodnih pesmi.

— (*Zanimiv koncert*) nam je napovedan 21. dne t. m. v gledišči na korist podpornega zaklada za pridne pa revne dijake tukajšnje gimnazije in realke. Program obeta lepo zabavo: vojaška kapela bo godla, pelo in deklamovalo se bode, pa tudi na glasoviru in goslih igralo; razen vojaške godbe izvrševali bodo ves program dijaki sami. Enak koncert pred 3 leti je donesel lepo svoto beneficijantom, kajti na delež gimna-

zistom je pripadlo 126 gold. in ravno toliko realcem. Potem smemo se istega vspeha nadjeti tudi letos, vsaj je v Ljubljani mnogo marljivih dijakov, ki so podpore zelo potrebni, pa tudi vredni.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Nenadoma je Bismark stopil v prvo vrsto političkih vprašanj. Bismark, oni velikan atlant, ki je na svojih ramah nosil politiko Nemčije in Evrope, ki je ustvaril siloviti „kulturkampf“, zahteva nenadoma odpust iz svoje službe. Nemški cesar pa mu neki hoče le dopust (urlaub) dati za leto in dan. Ali se to ali uno zgodi, danes še ni gotovo, kakor tudi niso jasni vzroki Bismarkovega manevra. Z odstopom Bismarkovim se majé tudi Andrassy, mislijo nekateri in Magjari.

— V ministerski seji 8. dne t. m., kateri je predsedoval cesar sam, so se neki sklenile jako važne reči, Andrassy ni šel na počitek na svojo grajščino v Terfebes, ampak je ostal na Dunaji.

— Vojno ministerstvo dela na vse kriplje na to, da se armada Avstrijska pripravi za vojsko.

— Ko je uni dan grof Clam-Martinić, eden izmed voditeljev državnopravne stranke, imel audiencijo pri cesarju, so zagnali strah, da gré za premembo ministerstva. Za zdaj pač še prazen strah!

— Obravnave med Avstrijsko-Ogerskim ministerstvom in vodstvom Dunajske banke so se razdrle brez vspeha.

— Skupščina Avstrijskih katoličanov na Dunaji je prestavljena na 30. dne t. m. do 3. maja. Dunajski ministri, da potolažijo kričanje liberalcev, so ukrenili ostrejše postopati proti „ultramontancem“, ces. komisarja poslati v skupščino, ki jo ima mahoma razpustiti, ako bi začela napadati od državnega zbora stvarjene postave.

Česko. — 7. dne t. m. so v kmečkih občinah bile volitve deželnih poslancev, pri katerih so bili izvoljeni samo staročehi, od mladočehov ne eden. Česki narod je zopet očitno pokazal, da prav nič ne mara za ono frakcijo ljudi, ki se baha z imenom „narodne opozicije“ in „prijateljice naroda“ pa le razdira slogo, s tem pa vodo napeljuje na mlin nemčurskim ustavovercem.

— O *Turških homatijah* se danes sliši, da Turčija noče nič vedeti o protokolu Evropskih vlad. Časnik „Bohemia“, oficijozni organ Dunajske vlade, zato piše: „Maja meseca, ko bodo cvetlice jele cvesti in škrjančki peti, bo vojskine trombe glas oglušil s svojim hrupom.“ Rusija in Turčija pripravljate se na boj; Bog daj, da bi kmalu bil!

Žitna cena

v Ljubljani 7. aprila 1877.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 11 fl. — — banaška 10 fl. 94. — turšice 6 fl. 80. soršice 6 fl. 77. — rži 6 fl. 40. — ječmena 4 fl. 70. — prosa 4 fl. 70. — ajde 5 fl. 95. — ovsa 3 fl. 4. — Krompir 4 fl. 90 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 9. aprila.

Unirani državni dolg 64 fl. 20 kr. Ažijo srebra 107 fl. 10 kr.
Narodno posojilo 68 fl. 20 kr. Napolendori 9 fl. 70 kr.